

band

PINGEL - 0:07

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 516. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 7: Clifford Brown deel 7. Drummer Max Roach had trompettist Clifford Brown voor zijn kwintet gevraagd, april 1954 werd daarmee in Los Angeles een concert gegeven voor Gene Norman die een deel van de opnamen op zijn platenmerk 'Gene Norman presents...' uitbracht. Dit is een idee van Clifford Brown: de accoorden van "What is this thing called love" gebruiken, een langzaam tempo nemen, maar wel de time verdubbelen, zodat het een ~~stuk~~ ^{medium-tempo} stuk lijkt. "Clifford's axe".

zie daar →
517

plaat 1

Max Roach Quintet: Clifford's axe (Clifford Brown)
7/laatst - 7:10 - Vogue LAE 12036

"Clifford's axe", en dat axe, bijl, is hier muzikanten slang voor blaasinstrument. April 1954 in Los Angeles, Carl Perkins-piano, George Bledsoe-bas, Max Roach-drums - tenorsaxofonist Teddy Edwards deed in dit stuk niet mee. 12 juli vroeg Dick Bock van Pacific Jazz Clifford Brown voor een studio-session waaraan verder alleen witte musici meededen die op een enkele na met West Coast Jazz geassocieerd werden. De tenorsaxofonist die ook ventiel- en schuiftrombone speelde; Stu Williamson, tenorsaxofonist Zoot Sims, baritonsaxofonist Bob Gordon, pianist Russ Freeman, bassist Joe Mondragon, drummer Shelly Manne. Ik koos twee stukken, alle arrangementen zijn van Jack Montrose, tenorsaxofonist, niet te verwarren met J.R. Monterose. De composities zijn van Clifford Brown, ~~dit~~ ^{dit} zijn de eerste plaat-uitvoeringen van "Daahoud", dat wordt voorafgegaan door Brownie's bekendste stuk: "Joy spring".

plaat 2

Clifford Brown Ensemble: Joy spring (Clifford Brown)
2/1 - 3:13 - Pacific Jazz PJ-3
Clifford Brown Ensemble: Daahoud (Clifford Brown)
2/laatst - 4:10 - idem

"Joy spring" en "Daahoud" van Clifford Brown, door Jack Montrose gearrangeerd voor het Clifford Brown Ensemble, zoals dat 12 juli 1954 voor Pacific Jazz in Los Angeles speelde. Stu Williamson-^{entia}-trombone, ~~Clifford Brown~~ Zoot Sims-tenor en Bob Gordon-bariton-saxofoon, Russ Freeman-piano, Joe Mondragon-bas, Shelly Manne-drums. Na het Los Angeles-concert in april, wijzigde Max Roach zijn kwintet vrijwel totaal. Richie Powell, jongere broer van Bud Powell, werd de pianist, op bas nu George Morrow, trompettist Clifford Brown bleef natuurlijk, maar de tenorsaxofoon werd nu de 25-jarige Harold Land. Met dat nieuwe kwintet maakte Roach een demo, een demonstratie-band, liet die aan Bob Shad horen die toen A & R man -programmameider- bij EmArcy was. Dat resulteerde in een contract. Jaren later was Shad bij Mainstream en vroeg Roach of hij die demo nog had. Ja. En dat resulteerde in het uitbrengen, 1972, op LP van die opnamen. Inmiddels staan ~~26~~ natuurlijk ook op CD, ik maakte een selectie. Vandaag als afsluiting twee stukken, "Ghost of a chance", voorafgegaan door een nieuwe versie van het Clifford Brown-stuk dat u zojuist hoorde: "Dahoud".

CD

Max Roach Quintet: Dahoud (Clifford Brown)

1 - 4:09 - Mainstream MRL-CD 386

Max Roach Quintet: Ghost of a chance (Crosby, Washington, Young)

2 - 3:06 - idem

Clifford Brown's "Dahoud" en "Ghost of a chance" van Crosby, Washington en Young. Het Max Roach Quintet op een ongedateerde demonstratieband, opgenomen tussen april en augustus 1954. Clifford Brown-trompet, Harold Land-tenorsaxofoon, Richie Powell-piano, George Morrow-bas, Max Roach-drums. Volgende keer nog wat muziek uit deze band. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 516, MdR.

0 0 0 0 0

NA 196 784

26:04

mont. 27.09.90